

παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔστ' ἐγὼ μόλω,
τάφου μεληθεῖς τῶδε, κὰν μηδεὶς ἔᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

στροφὴ ἁ.

- 1185 Τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λή-
ξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός,
τὰν ἄπανστον αἰὲν ἐμοὶ
δορυσσοήτων

38. 705, 7. 1261, 64. (537, 44. 568, 21. 1360, 10.)
Similia, non memorato Sophocle, habet p. 211, 21.
(160, 8.)

1183. Apud Etym. M. in ἔστε legitur, ἔστ' ἐγὼ
μολῶν τάφου μεληθῶ, memoriae fortassis errore.
Sed MS. teste Valckenario, μεληθεῖς. Praeferenti
Etymologici lectionem Schaefero quum Erfurdus
propterea se non accedere diceret, quod participio
μεληθεῖς caussa indicaretur τοῦ μολεῖν, non, ut
Elmsleio visus est, verba ἔστ' ἐγὼ μόλω, dum ego
absum significare putavit, sed illud ipsum in mente
habuit, quod Johnsonus expressit, donec ego red-
iero, sepulcrum huic quum curavero.

1185. Recte veteres libri non ponunt signum
interrogandi post νέατος. Usitatum est enim Graecis,
duas interrogationes una comprehendere. Eurip.
Helena 1559. ὦ τλήμονες, πῶς ἐκ τίνος νεώς ποτε
Ἀχαιῶδες θράυσαντες ἤκετε σκάφος; Plura dedit
Seidlerus in adnotatione mea ad Antig. 2.

1188. Libri praeter La. omnes δορυσσόντων.
Suidas: δορυσσόντων μόχθων, τουτέστι τῶν κατὰ
πόλεμον μόχθων, ἐξ οὗ πολεμικῶν. Eustathius p.
1292, 19. ἀπὸ τοῦ δόρυ τὸ δορύσσειν. La. δορυσσοή-
των. Id verum esse vidit Th. Bergk in Diurnis
antiquariis a. 1836. n. 7. p. 57. usurpatamque eam
vocem etiam in Heraclidis v. 774. sed δορυσσοῆς,